Книга Пророка Єзекиїла 31

Жалобна пісня над Єгиптом

1 Одинадцятого року, першого дня третього місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Промов до фараона, царя єгипетського, і до його гомінкої юрби: На кого ти у величі твоїй схожий?

3 Ось він, мов кедр ливанський, з прекрасним гіллям, з рясним листом, високий на зріст; верховіття його сягало в хмари.

4 Води його ростили, глибінь його плекала, пускаючи ріки свої навколо місця, де він був посаджений, і посилаючи свої протоки до всіх дерев на полі.

5 Тому й вигнався він зростом понад усі дерева, що в полі; гілляк на ньому було сила, віття на ньому росло дедалі довше з-за достатку вод, і він розростався.

6 В його гіллі кублилося все птаство піднебесне, під його віттям усі польові звірі плодились, а в його тіні жили всі народи сильні.

7 Він був прекрасний висотою, віттям своїм розлогим, бо корінь його був при великих водах.

8 Кедри в Божому саду не були йому рівня, і кипарисам до його гілляк було далеко, та й явори не досягали його віття. Ніяке дерево в Божому саду не могло рівнятись із ним красою.

9 Я прикрасив його премногим віттям. Йому завидували всі дерева едемські, що були в Божім саді.»

10 Тому ось як говорить Господь Бог: «За те, що він знявся своїм високим зростом і задер верховіття своє аж у хмари, і серце його запишалося височиною своєю,

11 за те видав я його володареві народів. Він поступить з ним за його злобою і знищить його.

12 Чужинці, найлютіші з-між народів, зрубають його й відкинуть. Віття його попадає по горах і по долинах; гілляки його, поламані, валятимуться по байраках країни. Усі народи землі вийдуть з його тіні й покинуть його.

13 На його поваленім стовбурі сидітиме все небесне птаство, а на його гіллях спочиватимуть усі польові звірі;

14 щоб ніякі дерева при воді не пишалися із свого високого зросту та щоб не задирали верховіть своїх у хмари, щоб ніякі добре зрошені водою дерева не спиналися зростом своїм угору: всіх бо їх призначено на смерть, у глибину підземну, разом із людськими синами, що сходять у яму.»

15 Так говорить Господь Бог: «Того дня, як він зійшов у Шеол, я збудив плач по ньому, замкнув над ним безодню, затримав її ріки, і води великі припинились. Я засмутив із-за нього Ливан, і всі польові дерева затужили по ньому.

16 Гуком його падіння стряс я народи, як зіпхнув його в Шеол разом із тими, що сходять у яму. Тоді утішились у глибині підземній усі дерева едемські, найдобірніші та найкращі дерева ливанські, - усі щедро зрошені водою.
17 Разом з ним зійшли в Шеол до тих, що полягли від меча, також і ті з-між народів, що жили в його тіні, та й їхні потомки.
18 Котрому з дерев едемських був ти рівнею в славі та величі? Та, однак, тебе зіпхнуто разом з іншими едемськими деревами в глибину підземну, і лежиш ти серед необрізаних разом із тими, що полягли від меча. Ось такий фараон з усією його гомінкою юрбою», - слово Господа Бога.